

Yves Batail, geopolitician francez, în exclusivitate pentru „OGLINDA”:

„TOTUL A ÎNCEPUT CU JUGOSLAVIA - TOTUL SE VA TERMINA CU CHINA”

- **Pentru un popor identitatea și demnitatea sunt mult mai importante decât prosperitatea și bunăstarea economică**
- **Se lucrează la provocarea unei prăbușiri în Rusia pentru a o împiedica să creeze Marea Europă**
- **Suveranitatea micilor state este imposibilă**
- **S-a făcut totul pentru a separa Kosmet (Kosovo și Metohia n.t.) de Serbia**
- **Americanii au amenințat cu distrugerea completă a Belgradului**
- **Democrația impusă este, în realitate, domnia străinilor, a mafiei și a banului**
- **Cu Rusia și cu China va fi construită Marea Europă pe dărămăturile Noii Cartagine de partea cealaltă a Atlanticului.**

Este de netăgăduit dorința Serbiei de intrare în Uniunea Europeană. Este aceasta o realitate și dacă există ceva mai important decât aceasta pentru Sârbi?

- În ultimii cinci ani Slobodan Miloșevici a fost declarat vinovat pentru toate nenorocirile: Pentru război, pentru mizeria socială, pentru izolarea țării, pentru sancțiuni, chiar și pentru bombardare. Totul a fost greșeala lui. A fost satanizat înainte de a fi eliminat. Mercenarii apusului și sponsorii lor au afirmat că, odată cu dispariția lui Miloșevici și a regimului lui, totul a revenit la normal, cum că a revenit prosperitatea, că Serbia reabilitată și-a redobândit libertatea, drepturile și siguranța granițelor recunoscute. Iar după cinci ani este evident că nimic din toate acestea nu s-a întâmplat. Pe plan politic avem o dezordine parlamentară, anarhie, sărăcie, presiuni de extrădare a celor care se opun tribunalului de la Haga și amenințarea smulgerii provinciei Kosovo. Să-l parafrazez pe Jaque Bainville: „Totul este doar mai rău”. Profitând de situație numai unii s-au îmbogățit îngrozitor. În aceste context discuțiile despre condițiile și termenele de intrare în Europa nu emoționează masele. Politicienii nici nu vorbesc despre Europa ci folosesc termenul ministrului de stat american „Integrare euro-atlantică” ceea ce nu este același lucru cu Uniunea europeană. Integrările euro-atlantice, în mod evident, nu sunt Europa ci disoluția țărilor europene în imperiul colonial al SUA. Este un lucru contrar unei Europe puternice.

MAREA EUROPA E SFÂRȘITUL AMERICII

Zbigniew Brezinski a explicat frumos în ultimele sale două cărți care sunt țelurile SUA și, înainte de toate, țelurile geopolitice și militare. Se lucrează la provocarea unei prăbușiri în Rusia pentru a o împiedica de a crea, mâine, împreună cu partidele din vest ale Europei, pe axa Madrid-Paris-Berlin-Moscova o Europă

Puternică care ar reprezenta pentru Washington sfârșitul visurilor de dominare mondială. E vorba de a pune mâna, în mod ieftin, pe bogățiile din regiune.

Pentru un popor două lucruri sunt mult mai importante decât prosperitatea și bunăstarea economică iar acestea sunt identitatea și demnitatea. Ce poate să însemne intrarea în Europa instituționalizată pentru o colectivitate a cărei identitate este amenințată, a cărei demnitate e luată în derâdere și ce înseamnă integrarea europeană când se vine dinspre o țară care a fost dezintegrată de către această Europă instituționalizată, aliniată la SUA?

Pe această temă, naționaliștii din întreaga Europă agită steagurile unei cu totul alte Europe, a acelei Europe Mari, a Uniunii Euro-Asiatice a țărilor continentale, de la Vladivostok până la Dublin, în opoziție cu o Europă sub ocupația SUA. Și Serbiei această tendință i-a determinat un avantaj. Se recunoaște că, față de atacul global pe care îl fac SUA este necesară o rezistență globală și că lupta nu poate fi limitată la o țară.

ELIBERAREA DE IMPERIALISMUL AMERICAN

- **Oare viitorul Serbiei, ca și a Europei, este legat de Rusia?**
- Sârbii au fost foarte decepționați față de atitudinea Rusiei din timpul războiului. În timp ce Croații, musulmanii bosniaci, separatiști albanezi au avut o mare susținere externă, Sârbii, independenți și sublimi, s-au văzut izolați și fără susținere în afara celei individuale și dacă exceptăm Grecia care nu a participat la agresiune. Solidaritatea slavonă și ortodoxă a fost foarte limitată politic. Agresorii anglo-saxoni a avut condiții ideale în timpul incapabilului Boris Elțin și a anturajului său oligarhic proamerican pe care Vladimir Putin a reușit, în parte, să-l reducă. Culmea că absenteismul Rusiei nu numai că a decepționat pe Sârbi dar a fost exploatat de către rusofobi în scopul discreditării suplimentare a Rusiei.
- **După Dvs. ar părea ca și când treaba divizării Europei nu ar fi terminată?!**
- Nici nu este. Treaba divizării Europei care evocă ceea ce în Franța se numește „proliferare statală”, nu a început cu George Bush și desființarea Jugoslaviei. Încă în 1942, fostul troțkist James Barnam , care a devenit teoreticianul imperialismului american și care poate fi socotit întemeietorul „neoconservatorismului”, a explicat în Washington Post: „În construcția mondială, în viitor, în concepția SUA și a Angliei, suveranitatea țărilor mici va fi imposibilă”(…). Citind aceste cuvinte înțelegem mai bine jocul anglo-american din răsăritul Europei și, în mod global, în ceea ce numim Euroasia, joc practicat sistematic, oricare ar fi puterea de partea cealaltă a Atlanticului și care corespunde cuvintelor lui Strobe Talbot, fostul ajutor al secretarului de stat a lui Bill Clinton, spuse în 1992 pentru *Time Magazine* : „În secolul viitor, națiunile, așa cum le cunoaștem acum, vor fi învechite; toate țările vor recunoaște o singură autoritate globală”(…).

AMNEZIA DEMOCRATIEI

Termenul de „tolerant” este slab. Europa poartă o mare parte din răspundere în conflictul din Balcani. Nu numai că a cerut SUA să trimită trupe în Jugoslavia dar a și participat la acest conflict. Acest lucru s-a întâmplat înainte de reunificarea Germaniei, despre care s-a crezut că își poate juca din nou rolul în Europa Centrală și de Est. Americanii i-au lăsat să scoată castanele fierbinți din focul Sloveniei și al Croației înainte de a opri acest lucru. În 1993 au îndepărtat pe nemți din Zagreb în apus și s-au instalat la răsărit, în Sofia (grupul LG din CIA a fost mutat atunci la Sarajevo). În această afacere, țările europene s-au comportat ca anexe ale SUA. Sârbii au fost foarte surprinși de atitudinea europenilor, mai ales a celor din Franța. Sârbii se mai aflau încă în acea perioadă a istoriei în care țările europene mai aveau mândrie și corectitudine politică. Pe bună dreptate au considerat atitudinea Parisului ca pe o trădare, descoperind amnezia unei democrații.

Acest program global nu este îndreptat numai împotriva Balcanilor sau a „Balcanului euroasiatic”, el este îndreptat asupra întregii Europe, a planetei, chiar și asupra Cosmosului. Perioada actuală, marcată de diversiunea „11 Septembrie” (o superproducție cinematografică Holliwood-Pentagon) precum și de tema neliniștitoare a „războiului împotriva terorismului” și „împotriva extremismului” care justifică orice, perioada actuală e doar o fază a „tranziției” caracterizate prin necesitatea de a conduce prin cuceriri „Noile țări democratice” și corespunde la ceea ce Robert Kagan a denumit „adaptare la hegemonie” pentru o integrare (dezintegrare) completă a Imperiului. Dar toate acestea seamănă din ce în ce mai mult cu fabula lui La Fontaine despre broasca ce dorește să fie mare cât un bou.

- Acest Imperiu are oare un călcâi al lui Ahile?

- America nu va putea să suporte mult timp acele bugete anuale gigantice – 800 miliarde de dolari – iar căderea dolarului său o fixează în mod fals prin producția de petrol. America nu va suporta să-i scape țările bogate în petrol. De ceva vreme, unele din aceste țări, cum e Venezuela, își fac tranzacțiile în Euro, Chinezii îl țin pe Unchiul Sam de bărbuță cu dolari și bonuri, se aude scârțâitul în America Latină, în Irak și în Asia centrală, unde, în mod oficial, s-a cerut îndepărtarea bazelor militare americane, Coreea de Nord rezistă, Coreea de sud ar vrea să se sprijine de GI și, în final, se poate prevedea în Euroasia, de la Atlantic până la Pacific evoluția și intensitatea luptei pentru eliberarea națională de sub imperialismul american și de sub starea de supus.

CUCERIREA EUROASIEI

- **Zăngănitul armelor puterii mondiale le-am simțit pe propria piele. Ați fost atunci la Belgrad cu noi. Care a fost sensul adevărat al „războiului din Kosovo” și care au fost scopurile reale?**

- Ceea ce, în mod inadecuat, este numit „războiul din Kosovo”, a fost, în realitate un război împotriva Serbiei. Scopul a fost dărâmarea lui Miloșevici și instalarea agresorilor sub raport politic și militar. Bombardarea NATO a fost numai un aspect al acestui război de mică intensitate, care a durat din 1991, cu diplomația convenită, sancțiuni, propagandă mediatică. Criminalii militari anglo-americani procedează, de fiecare dată, în același mod: Îți rup picioarele apoi te atacă în timp ce ești culcat la pământ. Se spune că Miloșevici a greșit când a semnat înțelegerea de la Kumanovo care permis intrarea NATO în Priștina, după rezistența eroică a armatei și poporului. Este exact dar trebuie știut că Americanii au amenințat cu „distrugerea completă a Belgradului” prin bombardări masive așa cum au făcut-o cu Dresda. Asta ar fi însemnat încă sute de mii de morți în întreaga țară care de zece ani era expusă războiului.

REZISTENȚA ÎN REȚEA

La devierea nestăpânită a lui Bush și a neoconservatorilor lui, la dorința lor de a fărâmița pământul după propria dorință, răspunde un val de antiamericanism și acțiuni fără precedent, care cutremură toate cele patru zări ale planetei. Sunt facilitate de noile tehnici de comunicare cum e Internetul. Capătă o dimensiune nouă prin posibilitatea „rezistenței în rețea”, a „războiului fără conducător”, a „războiului fără reguli”. În războiul asimetric ca și în cel fără reguli, nu mai trebuie să dispui de înarmare convențională pentru a da lovituri grele inamicului. Împotriva dispoziției războinice a SUA se fac noi regrupări geopolitice de care trebuie ținut cont în viitor prin Organizația de Cooperare din Șanghai; Rusia și China au creat o alianță politico-militară de străpungere a împresurării și ca să poată lupta mai bine împotriva instalărilor embrionare a SUA în Asia centrală și Mongolia. În problema energetică (nu numai a petrolului), interesele Euroasiei și a Chinei diferă fundamental din ce în ce mai mult. Astfel există riscul unui conflict de mari proporții cu China. După cum a spus comandantul armatei Chinei, aluziv la agresiunea americană în Balcani: „Totul a început cu Jugoslavia și totul se va termina cu China”. De aceea, în viitor, Ursul și Dragonul nu trebuie să se bată între ei ci trebuie să-și unească forțele în fața amenințării americane.

Rezoluția 1244 a Națiunilor Unite nu a fost făcută pentru Sârbi. Această rezoluție care condiționează reîntoarcerea Sârbilor prizoniți și a populației nealbaneze ca și prezența forțelor de securitate sârbești, a fost încălcată din partea celor care erau datori să o aplice. S-a făcut totul pentru a separa Kosovo de Serbia. Au făcut posibilă alegerea unui parlament care, în realitate, e o adunătură a traficantilor de droguri, au schimbat tăblițele de la automobile, au instalat o rețea specifică de telefonie mobilă la care coparticipă Madeleine Allbright. Clinton are bulevardul lui în Priștina, străzile NATO înfloresc peste tot iar pe case atârână trei steaguri: albanez, american și NATO. Mânați de susținătorii lor și hotărâți să continue să profite de nepedepsirea lor, conducătorii clanurilor albaneze pregătesc continuarea în crearea Marii Albanii care ar cuprinde Kosovo, partea de nord și de vest a Macedoniei, părțile de nord-est și sud-est ale

Muntenegrului, partea de nord-vest a Greciei, denumită Șameria. La acestea se adaugă localitățile din Serbia: Bujanovaț, Preșevo, Medvedja ca și Sandjak și anume partea slavo-musulmană și nu cea albaneză.

Este evident că acest scop este un factor de instabilitate și de război regional în viitor ceea ce corespunde intereselor americanilor al căror scop nu este (nici aici ca și nicăieri în lume) pacea și rezolvarea conflictelor ci adâncirea antagonismelor și a instabilității pentru a-și justifica prezența militară, pentru a mări numărul micro-entităților, a slăbi Europa și a porni în cucerirea Euroasiei.

PRĂBUȘIREA AMERICII

- Se întrezărește, deci și în ce fel, sfârșitul balcanizării Balcanilor din perspectivă americană?

- În SUA există preocuparea separării provinciei Kosovo de Serbia. Se caută reducerea Serbiei la condiția de „Pașalâc”. La nord o separă de Muntenegru și creează probleme în Sandjak, ca să creeze o nouă entitate independentă. În Novi Pazar i-ar plăcea lui Suleiman Ugljanin să se vadă ca președinte.

În Muntenegru organizațiile neguvernamentale americane lucrează de multă vreme la exploatarea tendințelor separatiste bazându-se pe premierul Mile Djukanovici, traficant de țigări și camuflator la rețelele de prostituție, pentru care există un mandat internațional de arestare din Italia. Dar cum actualmente el servește interesele stăpânilor săi anglo-americani, e de neatins.

Muntenegru e un exemplu bun al relei credințe și a politicii de amăgire a anglo-saxonilor. Muntenegrenii cu Sârbii constituie același popor, au aceeași limbă și aceeași credință. Nu există nici cel mai mic motiv ca Muntenegru să fie separat de Serbia. Dar, cum nu mai pot da vina pe Miloșevici și fiindcă trebuie găsit altceva, încearcă să imagineze o altă limbă, forțează o ruptură în cadrul bisericii ortodoxe, creează un minister al afacerilor externe, explică cetățenilor că „intrarea în Europa” va fi mult mai ușoară fără Serbia.

Viitorul relațiilor dintre Serbia și Muntenegru, înscris în cadrul geopolitic la puternicilor lumii, nu are, firește, nici o legătură cu democrația și drepturile omului.

- Știu că e greu și ingrat să se aprecieze desfășurarea evenimentelor. Și, totuși, îndrăznesc să întreb, poate oare Europa din „zona privilegiată economic” să treacă la statutul de forță militară și politică care se respectă pe sine?

- Condușă de oameni fără doctrină și caracter, Europa (mica Europă) este în prezent doar un pitic politic dar ea este totuși o forță militară și un uriaș industrial care se află deja în război economic cu SUA. Păstrarea caracterului european al industriei militare (În măsură în care nu cade sub controlul SUA) și crearea, pas cu pas, a unei forțe militare naționale europene, sunt premisele unei Europe puternice. Europa își va găsi forța politică prin necesitatea de a-și apăra industria și prin nașterea „patriotismului

economic” colectiv. În Franța, dinamica creată de premierul Dominique de Vulpin, posibil viitor președinte al republicii, merge în direcția noilor tendințe de împotrivire europeană exprimată cu prilejul expediției militare americane în Irak. Venirea la putere a unei noi politici europene se va realiza cu prilejul mării crize cu SUA, energetică, monetară, politică și acest lucru se va întâmpla mai devreme decât credem deoarece interesele geopolitice ale Europei și SUA sunt opuse.

Punctele de foc pot fi găsite în chiar acele locuri unde dușmanul s-a dovedit a fi cel mai ofensiv, mai ales în Serbia și Ucraina. În acel moment, luptătorii conștienți și organizați ai Naționalismului Revoluționar, al Nouului Gaullism, al Comunității național-europene, partizanii Euroasianismului împotriva Atlantismului ar avea în prima fază mai multe de spus și – în situații determinate – ar participa direct la putere, datorită apropierii de cercurile conducătoare sau, pur și simplu, prin dezvoltarea propriilor forțe. În faza a doua ar avea acces la comenzile diriguitoare suficiente pentru ca să se introducă Era puterii euroasiatice. În vremurile care urmează va răsări dezvoltarea capitală în Rusia și China și tocmai cu Rusia și cu China va fi construită Marea Europă pe dărămăturile Noii Cartagine de cealaltă parte a Atlanticului. De pe această poziție, „Nu”-ul francez și cel olandez vor permite să se realizeze aceasta a doua Europă. În această Europă europeană, Europă fără Americă, Serbia se va dezvolta și va fi liberă. Serbia va viețui și va supraviețui Americii deși acest lucru pare, pentru moment, imposibil. Dar așa este, așa trebuie să fie și așa va fi.

OGLINDA, 12.10.2005
Jasmina Veselinovici